Mason Sözlüğü'nde Gezintiler – 5

Sütunlar

Bu çalışma **"Ansiklopedik Mason Sözlüğü"** adlı kitabın,
2013 tarihli 6. basımından alıntılarla düzenlenmiştir.

Sütunlar, mason mabedinin en önemli öğelerindendir. Bunların da simgesel anlamları ve değerlendirmeleri vardır. Fakat sütunlar sadece birer mabet öğesi olarak kalmaz; tasarımsal olarak da incelenir.

Ağlayan Bakire

Fra. Vierge pleureur; *İng*. Weeping Virgin; *Alm*. Weinende Jungfrau

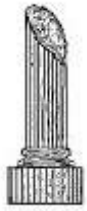

Bir "kırık sütun" başında ağlar biçimde bir kızı yansıtan görsel düzenleme.

Bazı mason kuruluşlarınca kullanılan bu simge, Masonluğun temeli olan sütunların yıkılmış olduğunu, amaçlarının bir türlü gerçekleşemediğini, dolayısıyla insanların mutluluğa ulaşamadığını ve acı çektiklerini belirtmek üzere kullanılır.

Şu hâlde bir de kırık sütun kavramına bakalım.

Kırık Sütun

Fra. Colonne brisée; *İng*. Broken Column; *Alm*. Brechende Säule

Gövdesinin orta yerinden kırılmış bir sütun şeklindeki simge.

Kırık sütunun, amaçların gerçekleştirilebilmesi doğrultusundaki tüm çabalardan yeterince olumlu bir sonuç alınamadığını, kötülerin kaba güç kullanarak bunu engellediklerini simgelediği benimsenir.

Ancak, bu bir tek sütunun kırılmış olmasına karşın diğerlerinin çatıyı tutmak üzere sağlam kalması, yapılmış olan işlerin boşa gitmiş sayılamayacağını belirtir. Böylece amacın gerçekleştirilmesinde kötülük ve olumsuzluklarla karşılaşılacağını, acılarıda tatmak ve bunlara katlanmak gerektiğini simgeler.

Başlık (Sütunlarda)

Fra. Chapiteau; *İng*. Capital; *Alm*. Kapitel

Bir sütunun gövdesinin yukarısında, sütun tablasının altında kalan ve gövdeye oranla daha geniş olan işlemeli ve süslü bölüm.

Bir sütunun başlığı, yapım dönemini gösterip, onu adlandırır; aynı zamanda, ilgili tarihsel dönemin mimari özelliğini de yansıtır.

Madem başlık konusu açıldı, daha önce değinilmemiş olan bir ayrıntıya bakabiliriz.

Abak

Lat. Abacus

Antik Çağ'da yapıların sütun düzeninde sütunun üst tablasını tutan plâka.

Sütun başlıklarının türleri çok çeşitli olmakla birlikte, onun tepesinde düz bir parça vardır. Nitekim bir mason mabedinin girişindeki İkiz Sütunlar'ın başlıklarının üzerinde de öyledir.

Çırak Sütunu

İng. Apprentice Column

İskoçya'da Edinburgh yakınlarındaki ünlü Rosslyn Şapeli'ndeki gene dünya çapında ün kazanmış olan bir sanat eseri.

Bu sanat eserinin güzelliği kadar öyküsü de çok ilginçtir. Bu tarihsel öykü şöyle özetlenebilir:

"Rosslyn Şapeli'ndeki taş işleme ustası bir süre için yurtdışına gider. Onun yokluğunda çırağı bu sütunu işleyerek bitirir.

Usta döndüğünde sütunun bitirilmiş olduğunu görünce hem çok kızar hem de güzelliğimden ötürü kıskançlığından deliye döner. Yokluğunda sütunu işleyerek bitiren çırağın kafasına balyozla vurarak öldürür."

Yapıtın sahibi öldürülmüştür ama yapıt kalır.

Rosslyn Şapeli

İskoçya'da, Edinburgh'un az güneyinde yer alan, ilginç ve iç dekorasyonunun güzellikleriyle ünlü, hakkında birçok spekülatif anlatım yapılmış bir küçük kilise.

Rosslyn Şapeli'nin bir kilise ya da bir antik yapı oluşunun çok ötesindeki değeri, tam anlamıyla bir "sanat yapıtı" oluşundan ileri gelir.

Rosslyn Şapeli başlı başına bir anlatım konusu olabilir ama Mason Sözlüğü'nün kapsamında verilen bilgi bu kadar.

Dayanak

Esk. İstinatgâh; *Fra.* Etai; *İng.* Support; *Alm.* Stütze

Herhangi bir şeyin, bulunduğu yerde sağlam bir şekilde durabilmesi için, onu alttan ve yandan desteklemek üzere kullanılan öğe.

Masonlukta dayanak, simgesel olarak, "bir locanın çatısının yerinde ve sağlam bir şekilde durabilmesini sağlayan öğelerden her biri" olarak tanımlanır.

Bu simgesel deyişle, locanın varlığını koruması için, çalışmalarının düzenli ve olumlu olmasının gerektiği vurgulanmaktadır. Bu düzeni ve olumluluğu, -yine simgesel olarak- locanın çalışmalarını yaptığı mabetteki sütunlar sağlar.

Sütun Stilleri

Antikçağ'da oluşturulmuş, sonraki dönemlerde de uygulanmış sütunların nitelikleri.

Antikçağ'ın beş temel sütun stili vardır. Bunlardan en eskileri olan İyonik, Dorik ve Korintiyen stiller, Eski Yunan uygarlıklarında oluşturulmuştur. Roma İmparatorluğu'nun egemenlik döneminde, bu stillerin karıştırılıp çağdaşlaştırılmasıyla, Tuskan ve Kompozit olarak anılan sütun stilleri geliştirilmiştir.

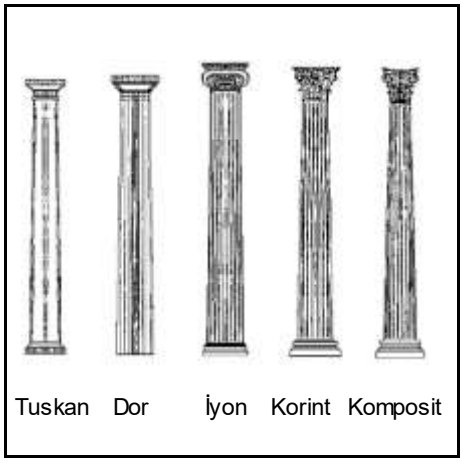
Tüm bu sütunlar, gövde çapı, gövde çapıyla yüksekliği arasındaki oran, gövde boyunca uzanan yivlerin şekli ve başlık süslemeleri bakımından belirli özelliklertaşır. Birbirlerinden de bu özellikleriyle ayrılır.

Spekülatif Masonlukta, tüm bu sütun stilleri, özellikle ilk üçü, çok önemli dekoratif öğeler olarak kullanılır ve simgesel anlamlar taşır.

Beş Sütun

Fra. Cinq Colonnes; *İng*. Five Columns; *Alm*. Fünf Pfeiler

Antik Çağın beş ayrı mimari sütun stilinin örnekleri.

Bu sütunlar, bazı derecelerde toplu bir simge olarak kullanılır. Sütunlar yan yana dizilir. Bunların **"Mimarlığın Beş Temel İlkesi"** ile Masonluktaki beş çalışma ilkesini temsil ettiği benimsenir.

Sütunların anlamlandırılışı genellikle şöyle yapılır:

İyon sütunu : Kullanışlılık, Bilim

Tuskan sütunu: Rahatlık, Akıl

Dor sütunu : Sağlamlık, Güç

Kompozit sütun : Yeterlik, Bilgelik

Korint sütunu : Estetik, Güzellik

Dor Sütun Stili

Fra. Pilier / Colonnette dorique; *İng*. Doric Pillar / Column; *Alm*. Dorische Säule/Pfeiler

Antik Yunan uygarlıklarının yapı tekniği ve sanatında kullanılmış olan sütun stillerinden en eski olanı.

Dor stilindeki bir sütun, diğer belli başlı stillerin arasında süslemesiz olanlarından biridir. Yüksekliği, ortalama çapının altı katıdır. Bu kalın yapısıyla diğer sütun stillerinden kolayca ayrılır. Gövdesinde ve başlığında herhangi bir işleme yoktur.

Her mason mabedindeki **"üç sütun"**dan biri Dor stilindedir.Bu sütun, simgesel olarak mabedin batısında yer alır. Masonluktaki **"güç"**(kuvvet) kavramının simgesi olarak kabul edilir.

Tuskan Sütun Stili

Fra. Colonne tuscanique; *İng*. Tuscan Column; *Alm*. Tuskanische Kolonne

Antikçağ sonrasında, mimarlıkta kullanılmış sütun stillerinden biri.

Antikçağ'da, eski Yunan uygarlıklarında geliştirilmiş üç temel sütun stili vardı. Bunlar, Dor, İyon, ve Korint stilleriydi. Roma İmparatorluğu zamanında, Dor stilinden de düz bir stil çıkarıldı. İlk kez Toskana'da kullanıldığı için buna "Tuskan" denildi.

Bu stilde, sütunun yüksekliği ortalama çapının yedi katıdır. Gövdesinde hiçbir yiv, başlığında da hiçbir süsleme yoktur.

İyon Sütun Stili

Fra. Pilier / Colonnette ionique; *İng*. Ionic Pillar / Column; *Alm*. Ionische Pfeiler / Säule

İlk kez Eski Yunan uygarlıklarının yapı tekniğinde kullanılmış, sonra dünyanın hemen her yerinde pek yaygın olarak uygulanmış bir sütun stili.

Bu stilde yapılmış olan bir sütun, tarihsel dönemi bakımından bundan daha önce uygulanmış olan Dor stilindeki bir sütuna oranla hayli ince yapılı ve süslemelidir. Sağlam ve dekoratif olduğu kadar, işlevsel bir sütun olarak yüzyıllar boyunca çok tutulmuştur. Antik Çağ'da tüm sütun stilleri arasında en çok uygulanmış olanıdır.

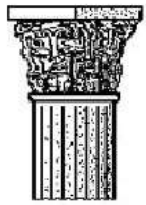
Geometrik özellikleri ve yapılış şekli bakımından, İyon sütununun birtakım kuralları vardır: Yüksekliği, ortalama çapının 9 katıdır. Gövdesi boylamasına dişlidir. Gövde çevresinde tam 20 kanal bulunur. Kimi uygulamalarda bu kanallar düz olarak değil, sütun boyunca bir helezon şeklinde yapılmıştır.

Sütunun en belirgin özelliği başlığıdır. Bu başlıkta, dişli saçakların yanı sıra bir koç boynuzu gibi dört simetrik ve helezonik kıvrım yer alır.

Her mason mabedindeki "üç sütun"dan biri olan İyon sütunu, simgesel olarak mabedin doğusunda yer alır. Yalnızca Masonlukta değil, tarih boyunca birçokekolde "akıl ve bilgelik" (aklühikmet) kavramının simgesi olarak benimsenmiştir.

Korint Sütun Stili

Fra. Pilier/ Colonnette corinthien; *İng*. Corinthian Pillar; *Alm*. Korinthische Säule

Eski Yunan uygarlıklarının yapı tekniği ve sanatında kullanılmış olan sütun stilleri arasında en narin ve en süslü olanı.

Bu stilde yapılmış olan bir sütunun yüksekliği, ortalama çapının 10 katıdır. Gövdesi çok ince yivlerle, başlığı ise yaprak şeklindeki oymalarla süslüdür.

Her mason mabedinde bulunan Üç Sütun'dan biri Korint stilinde düzenlenir.

Bu sütun, simgesel olarak mabedin güneyinde bulunur ve "güzellik" kavramını simgeler.

Bu sütun stilini, bunun İyon Sütun Stili ile birleşimi olan Kompozit Sütun Stili ile karıştırmamak gerekir.

Kompozit Sütun Stili

Fra. Colonne composite; *İng*. Composite Column; *Alm*. Zusammengesetzte Säule

Eski çağların beş temel sütun stilinden biri.

Bu sütun stilinde, İyon, Dor, Korint ve Tuskan stillerindeki sütunların kendilerine özgü öğeleri bileşik bir olgu içinde görülür. Romalılarca kullanılmış olan kompozit sütun stili, tarihsel bakımdan diğer sütun stillerinden sonra gelir. Bu sütun, tüm diğer sütunların özelliklerini birleştirdiğinden, akıl kullanarak yapılan tasarımı, güçlülüğü ve güzelliğin tam bir uyuma ulaştırıldığı söylenir.

Sütunlar (Masonlukta)

Fra. Colonnes; *İng*. Pillars, Columns; *Alm*. Säulen, Kolonnen

Yapılarda kemer, kiriş ve döşemelerin düşey taşıyıcısı olup, mason mabetlerinde de öncelikli önemi olan dekoratif ve simgesel öğeler.

Masonlukta sütunlar, yerine göre "sınır" ya da "temel" kavramlarından birini simgeler. Bir mason mabedinde genellikle iki tür sütun bulunur. Bunlardan bir türü, giriş kapısının iki yanında yer alan ve birbirlerine tıpatıp benzeyen iki süsleme sütunudur. Girişin görkemini artıran ve aynı zamanda simgesel anlamlar da taşıyan bu sütunlar **"İkiz Sütunlar"** olarak anılır. Mabedin ortasında bulunan ve üç temel antik mimarî stilinin benzeri olarak düzenlenmiş olan sütunlar ise, genellikle **"Üç Sütun"** olarak anılır; bunlara **"Orta Sütunlar"** dendiği de olur.

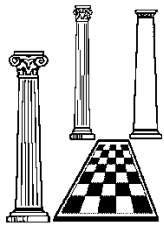
Masonluğun bazı derecelerinde Antik Çağ döneminde uygulanmış beş sütun stilinden tek tek söz edilir. Bazı uygulamalarda gene mabedin orta yerinde yarısı kırılmış bir diğer sütun vardır; bu da **"Kırık Sütun"** adını taşır.

Mabette güney ve kuzey yönleri, **"Güney Sütunu"** ve **"Kuzey Sütunu"** olarak anılır. Genel olarak mabedin güneyindeki ve kuzeyindeki oturma yerlerine ve buralardayer almakta olan masonların topluluğuna da, kısaca "sütunlar" denir.

Üç Sütun

Fra. Les Trois Colonettes; *İng*. The Three Pillars; *Alm*. Die Drei Säulen / Pfeiler

Masonluğun simgesel derecelerinde çalışan locaların oturumlarını yaptığı mabetlerde mutlaka yer alan, Antik Çağ'ın üç temel mimari stiline benzeyen sütunlar.

Bu sütunlar, **İyon, Dor** ve **Korint** stillerine göre düzenlenir. Bazı uygulamalarda mabedin hemen tam ortasında, bazılarında saygıdeğer üstat / üstad-ı muhterem ile nazırların yanı başında yer alırlar.

Bazı uygulamalarda ise, saygıdeğer üstat / üstad-ı muhterem ile nazırların yanında simgesel sütunların kendileri değil, yalnızca bu sütunları temsil eden birer **piyedestal** bulunur.

Böyle bir durumda hemen ara verip, ortaya çıkıveren terime değinmek gerekiyor.

Piyedestal

Fra. Piédestal; *İng*. Pedestal; *Alm*. Fussgestell

Bir sütun gövdesinin oturduğu taşıyıcı taban.

Her sütunun temelinde mutlaka bir piyedestal vardır ama Masonlukta "sütunlar"dan sözedildiğinde buna pekdeğinilmez. Bunun nedeni, asıl önemli olarak nitelenen öğelerin, sütunların başlıkları oluşudur.

Bazı masonik derecelerde ise, sütunlar yıkılarak kırılmış, yalnızca piyedestaller kalmıştır. Bunun simgesel değerlendirmesi ise «Sütunların simgelemekte oldukları kavramların varlığı kalmamış olsa bile, bunların asıl temellerinin varlıkları sürecektir.» şeklinde yapılır.

Bazı uygulamalarda ise, çoğu mason mabetlerindeki standart "üç sütun"un karşılığı olarak, saygıdeğer üstat / üstad-ı muhterem ve nazırların yanı başında, bu sütunların piyedestalleri bulunur.

Mabetteki sütunlara dönelim.

Sütunların Simgesel Anlamları:

İyon sütunu, bazı benimseyişlerde **bilim**, bazısında **akıl** kavramını, bazısında ise **bilgelik** kavramının simgesi olarak benimsenir. Bu sütunun, bu üç kavramı birden, **"bilim-akıl-bilgelik"** üçlemesini ya da **"aklühikmet"** kavramını temsil ettiğini benimsemek de söz konusudur.

Sütunların yapısal niteliklerine bakılacak ve başlıkları arasındaki farklar gözönünde tutulacak olursa; aslında "akıl" kavramını **Tuskan** stilindeki sütunun, "bilgelik" kavramını da **Kompozit** stilindeki sütunun temsil etmesi gerektiği sonucuna varılabilir.

Bu iki mimarî sütun stili, İyon sütun stilinin diğer sütun stilleriyle karışımıdır; Tuskan stili Dor stiline, Kompozit stili de Korint stiline daha yakındır. Ancak kompozit stilinin önemli bir özelliği, İyon sitilindeki kıvrımlı düzenlemeyi de içermekte oluşudur. Dolayısıyla Kompozit Sütun Stili'nin simgesel anlamından sözedilirken, bunun İyon ve Korint sütunlarının simgesel anlamlarının birleşimi olduğu söylenebilir.

Bu durumda belki beş sütun stilinden söz etmek gerekebilir.

Dor sütunu, **güç** *(kuvvet)* kavramının sımgesı olarak benımsenır. Korint sütunu ise, gerek gövdesinin niteliği gerekse başlığındaki özenli işlemelerle bir **güzellik** örneği olduğundan bu kavramın simgesi olarak alınır.

Masonluğun simgesel derecelerinde çalışan bir locanın oturumunun başında, bu sütunların üzerindeki şamdanların mum ya da ampulleri ritüele uyularak yakılır; oturumun sonunda ise gene ritüele uyularak söndürülür. Bu şamdanların ışığı, masonların çalışmalarının temeli olan ve simgesel olarak "Gerçek Işığı" (Nuru Ziya) kavramıyla belirtilen ilkeleri temsil eder.

Sütunların Yerleri:

Üç sütunu mabet ortasında yerleştiren obediyansların ritüellerinde iki ayrı tarz uygulama görülür:

a) Sütunlar, mabedin ortasında yer alan **Mozaik Döşeme**'nin üç köşesine yerleştirilir. En yaygın uygulama budur. İyon sütunu Güneydoğuda, Dor sütunu Kuzeybatıda, Korint sütunu Güneybatıda yer alır. Bazı uygulamalarda, üç sütunun ortasında "Mozaik Döşeme" yerine Masonluğun çeşitli simgelerinden oluşan bir dekorasyon ya da **"Işık Saçan Yıldız"** bulunur.

b) İyon sütunu Doğuda, Dor sütunu Batıda, Korint sütunu Güneyde yer alır. Bu uygulamada, İyon ve Korint sütunları arasındaki hat ile Dor ve Korint sütunları arasındaki hat kesiştiğinde, Korint sütununun bulunduğu noktada bir **dik açı** oluşur. Sütunlar arasındaki uzaklıkların, **3:4:5** oranında olmasına da özen gösterilir.

Orta Sütunlar

Hür ve Kabul Edilmiş Masonlar Büyük Locası'nın benimsediği terminolojiye göre; bir mabedin ortasında bulunan üç sütun.

Dördüncü Sütun

Fra. Quatrième Colonne; *İng*. The Fourth Pillar; *Alm*. Vierte Säule

Bir mason mabedinde bulunmayan, ancak ortadaki "Üç Sütun"a ek ve bütünleyici nitelikli olarak bulunması gerektiği tasarımlanan bir imgesel sütun.

Bu tasarımsal sütun üzerine birçok kurgu yapılmıştır. Kimisi Masonluktaki **"Kırık Sütun"** kavramını buraya yerleştirirken, kimisi de dördüncü sütunun "mason"un kendisi olduğu üzerine bir yorum geliştirmiştir.

Masonlukta dördüncü sütun olabilir. Nitekim vardır da... Beşincisi de vardır. Fakat simgesel derece çalışmalarının yapıldığı bir mabedin ortasında mutlaka "üç sütun" vardır. Buraya bir dördüncü sütunun eklenmesi, üç sütunun simgesel anlam ve değerini yok eder.

İkiz Sütunlar

Fra. Deux Colonnes; *İng*. Two Columns; *Alm*. Zweikolonnen

Ezoterik sistemde çalışmakta olan kurumlardan birçoğunun mabetlerinin giriş kapısının her iki yanına geleneksel olarak yerleştirilen sütunlar.

Bu sütunlar, boyutları birbirlerinin tıpatıp aynı olacak şekilde yapılır. Aralarında, ancak ayrıntıda bazı farklar bulunur. Antikçağ'daki çeşitli ezoterik kurumlarda bu sütunların zıt renklere boyandığı da bilinmektedir.

Bu sütunlar, her mason mabedinin girişinde, kapının iki yanında yer alır. Bazı uygulamalarda, kapının biraz ilerisine, mabedin içine doğru yerleştirilir; bununamacı, ritüelik uygulamalarda, -özellikle törenlerde- kapının iç yanında gereksinme duyulan bir alan kazanmaktır. Örneğin mabede "yöntemine uygun" olarak giriş yapacak bir mason, ritüelik "yürüyüş" sonunda iki sütun arasına gelmiş olmalıdır.

Bu sütunların Süleyman Mabedi'nin ana tapınak binasının girişindeki sütunlarıtemsil ettiği benimsenir. Süleyman Mabedi'nde bu sütunlar, diğer birçok mabette olduğu gibi, girişin görkemini artırmak için yapılmıştı.

Bir mabedin girişinin her iki yanına yapısal yük taşımayan ve yalnızca girişin görkemini artırmak üzere birer sütun yerleştirmek, ezoterik kuruluşlarca çok eski çağlardan beri uygulanagelmiş bir gelenektir. Fakat bu geleneksel uygulama sadece ezoterik kuruluşlara özgü değildir. Hatta yalnızca mabetlerin değil, diğer birçok önemli yapının ana giriş kapısının her iki yanına birer sütun dikildiği, yüzyıllar boyunca çeşitli kültürlerde görülmüştür.

İslâm mimarîsinde bu sütunlar minarelere, Orta Çağ'da Hıristiyan ülkelerindekimimarîde kulelere dönüşmüştür. Surlarla çevrili kent, kale ve şatoların ana giriş kapısının her iki yanında yer alan iri burçlar da-korunma işlevinin yanı sıra- bu geleneksel uygulamanın uzantısıdır.

İkiz Sütunlar'ın Özellikleri:

Süleyman Mabedi'ndeki bu sütunların her birinin 4 parmak kalınlığındatunçtan yapılma olduğu, yüksekliklerinin 18'er arşın (8 metreden biraz fazla), silindirik çevrelerinin 12'şer arşın (yaklaşık 170 cmçapında) olduğu anlatılır. Sütun başlıklarına yakın bir noktaya, bir altın zincirin yedi sıra dolanarak asılmış olduğuna özenle değinilir. Sütun başlıklarından her birinin beşer arşın yüksekliğinde, âdeta birer taç gibi düzenlenmiş olduğu, abaklarının zambak yaprağı şeklindeki işlemelerle süslendiği söylenir.

Bir de, bu sütunların başlıklarının üstündeki bütünleyici öğelerden söz edilir. Bu öğeler, kimine göre birer küre, kimine göre ise yarılmış narlardan oluşmuştur.

Süleyman Mabedi'nde bu iki sütundan birine **"Boaz"** diğerine de **"Jakin"** adı verildiği, bu adları temsilen "B" ve "J" harfleriyle işaretlendikleri belirtilir. Süleyman Mabedi'nin yapımına ilişkin öyküde; işçilerin bu sütunları, çalışmalarında kullandıkları âletlerini korumak için değerlendirdiği, haftalıklarını alacakları zaman da çırakların "B sütunu", kalfaların ise "J sütunu"nun önünde toplandığı anlatılır.

Simgesel Yorumlar:

Çağdaş Masonlukta asıl önemli konu, ikiz sütunların tarihçesi ya da boyutları değil, bunların bir mason mabedinde niçin bulunduğu ve neyi simgelediğidir.

Masonluktaki diğer birçok simge gibi, ikiz sütunların simgesel anlamlarının yorumu da, öncelikle nasıl bir Masonluk anlayışı benimsendiğine bağlıdır.

Evrensel, insancı *(hümanist)* ve özgürlükçü *(liberal)* ya da evrimci bir anlayışla yapılan yoruma göre; İkiz Sütunlar, doğa yasalarının sürekliliğini ve üstünlüğünü simgeler. Doğada her şeyin diğerleriyle bağlantılı olduğunu, mutlaka bir karşıtının bulunduğunu yani ikici*(düalist)* oluşumu -kimilerine göre eytişimsel *(diyalektik)* oluşumu- belirtir. Aynı görüş uyarınca bu iki sütun, bir masonun dünyasının sınırlarını simgesel olarak belirler. Aralarında hiçbir zaman kalıcı bir denge kurma olanağı bulunmayan "doğum" ve "ölüm" kavramlarını temsil eder.

Dolayısıyla bu iki sütun arasındaki boşluk da "yaşam"ın karşılığı olur. Ritüelik törenlerde adayların iki sütun arasına yerleştirilmeleri de bundan ileri gelir.

Bir diğer yoruma göre; İkiz Sütunlar'ın simgelediği kavramlar, aslında bu iki sütuna verilmiş olan adlarla belirlenmiştir. Sütunların adları "Boaz" ve "Jakin" olduğuna göre, bunlar güçlülüğün ve dengeli oluşun karşılıklı simgeleridir. Bu güç ve dengeyi kuran da Evrenin Ulu Mimarı'dır.

Sütunların adları bakımından şöyle değerlendirmeler de yapılmıştır:

Beth	Jod (Yod)
Bohu *(Yer)*	Jacchus *(Güneş)*
Baal	Jachun, Jahova
Benjamin	Judah (Yahuda)

Bu iki sütunun arasındaki mesafenin, gene simgesel olarak, karanlıktan aydınlığa geçiş için yani noksanlıktan yetkinliğe ulaşmak için gerekli olan zamanı simgelediği de belirtilir. Bu nedenle bir masonun, yetkinliğe ulaşabilmesi için, yaşamı boyunca durmadan çalışması gerektiği vurgulanır.

Sütunların üzerinde asılı zincirler, tutsaklıktan sıyrılarak özgürlüğünü elde edememiş olanların, mabede giremeyeceğini gösterir. Zincirlerin girişe asılıp bırakılması, mabedin tam bir özgürlük ortamı olduğunu, burada her şeyin özgürce görüşülebileceğini belirtilir.

Sütun başlıkları üzerinde birer küre varsa, bunlar, "yerküre" ve "gökküre" kavramlarının karşılıkları olarak kabul edilir. Biri özdeksel *(maddi)* dünya, diğeri tinsel *(manevi)* dünyayı temsil eder.

Eğer bu sütunların başlıkları yarılmış narlar ile süslenmişse; bunların, masonların birbirlerine kardeşçe ve sıkıca bağlanmış olduğunu, düzen içinde çalıştıklarını simgelediği benimsenir.

Masonluğun belirli dinsel ilkeler üzerine kurulu olması gerektiğini benimseyenlere göre, İkiz Sütunlar'ın simgelediği kavramlar, aslında bunlara verilmiş olan adlarla ortaya konmuştur. Bunlar, güç ve denge kavramlarının karşılıklı simgeleri olarak kabul edilir. Bu güç ve dengeyi kuranın da Evrenin Ulu Mimarı olduğu belirtilir.

B Sütunu

Bir mason mabedinin kapısının her iki yanında yer alan İkiz Sütunlar'dan biri.

Bu sütunun, "Boaz" sözcüğünü ya da "Bet"*(Beth)* kavramını simgelediği belirtilir. Ancak, bir diğer bakış açısına göre aslında özgün olarak "Benjamin" ya da "Baal" sözcüğünü nitelemek üzere tasarımlanmış da olabilir.

Boaz

İbranicedeki sözlük anlamı bakımından "tam gücünde" demek olduğu söylenir. Anlatıldığına göre; Süleyman Mabedi'nin yapımı sırasında Başmimar Hiram Abif, ana tapınak binasının girişinin her iki yanına, içleri boş birer tunç süsleme sütunu dikmiş, bunlardan birine "Boaz" adını vermiştir.

J Sütunu

Bir mason mabedinin kapısının her iki yanında yer alan İkiz Sütunlar'dan biri.

Bu sütun, simgesel derecelerde çalışan bir locanın oturumlarını yaptığı bir mabette "Jakin" sözcüğünü ya da "Jod"*(Yod)* kavramını, bazı ileri ya da yüksek derecelerde ise "Judah"*(Yahuda)* sözcüğünü niteler.

Jakin

Eş. Yakin, Jachin

İbranice: *"Kurulu", "sağlam"* ya da *"üretici"*.

Bu ad, Süleyman Mabedi'nin yapımına ilişkin öyküden alınmadır. Buna göre, mabedin yapımı sırasında Başmimar Hiram Abif, ana tapınak binasının girişinin her iki yanına, içleri boş bronzdan yapma birer süsleme sütunu dikmiş, bunlardan birine "Jakin" adını vermişti.

Güney Sütunu

Esk. Cenup Sütunu; *Fra.* Colonne du Midi; *İng.* Southern Pillar; *Alm.* Südische Säule

1. Bir mason mabedinin girişinde, kapının her iki yanında bulunan İkiz Sütunlar'dan, girişe göre güneyde yani sağ yanda olanı.

Bu sütun, bazı uygulamalarda B Sütunu, bazılarında J Sütunu olarak da anılır. Ritler arasındaki bu uygulama farklılığı nedeniyle, genelde Güney Sütunu'nu "B Sütunu" ya da "J Sütunu" terimlerinden biriyle özdeşleştirmemek gerekir.

2. Bir mason mabedinde güneydeki yani girişe göre sağ yandaki oturma yerleri.

Güney Sütunu teriminin bu anlamda kullanılışı aslında kuramsal olarak yanlıştır. Çünkü mabedin güneyinde, oturma yerlerinin bulunduğu yerde böyle bir sütun yoktur. Bununla birlikte, ritüellerde mabedin güneyinde oturan masonlara "Güney Sütunu'nu süsleyen kardeşler" denir. Bundan ötürü, "Güney Sütunu" terimi mabedin güneyiile eş anlama gelmek üzere kullanılır.

Kuzey Sütunu

Esk. Şimal Sütunu; *Fra*. Colonne du Nord; *İng.* Northern Pillar; *Alm*. Nordische Säule

1. Bir mason mabedinde, kapının her iki yanında bulunan "İkiz Sütunlar"dan, mabedin yönlerine göre Kuzey'de yani girişin sol yanında olanı.

2. Bir mason mabedinde Kuzey'deki yani girişe göre soldaki oturma yerleri.

Kolon

Fra. Colonne; *İng.* Column; *Alm*. Kolonne

Kiriş, kemer, döşeme ya da çatı yüklerini taşımaya yarayan düşey yapı elemanı.

Masonlukta bu sözcük, zaman zaman "sütun" ile eş anlamlı olarak kullanılır. Bu ikisi arasındaki en önemli fark, kolonun mutlaka yapısal bakımdan "bir yük taşıma elemanı", sütunun hiçbir yük taşımaksızın ve salt dekoratif olabilmesidir.

Bunun ötesinde, bir kolon, yalnızca yük taşımaya yaradığı için, süslemesiz dir ve özel bir başlığı yoktur. Ancak üst tarafı yükü taşıyabilmek için genişletilmiş ya da bir ek parçayla donatılmış olabilir. Bu bakımdan, bir mabetteki sütunlardan "İkiz Sütunlar", hiçbir yerde "kolon" olarak anılmaz. Buna karşılık mabedin orta yerindeki "üçsütun", simgesel olarak bile olsa yük taşıdığı için birer "kolon" olarak da anılabilir. Nitekim bazı Batı dillerinde bu sözcük kullanılır.

Öte yandan, bir mabedi çepeçevre aralıklı olarak saran **"yarım kolonlar"**, yalnızca dekoratif bir işlev taşımalarına karşın sütun olarak anılmaz; çünkü bunların üzerinde sütunun tanımlamasına uyan hiçbir öğe yoktur. Bu kolonlar, Süleyman Mabedi'nde çatıyı oluşturacak kemerlere dayanak olmak üzere yapılmış olan kolonların karşılıkları olarak benimsenir.

Çoğu uygulamalarda yarım kolonların mabette bir işlevi de vardır. Aynı mabette yapılacak farklı derece oturumlarında, ilgili derecenin ritüeli uyarınca mabedin duvarlarının kaplanmasında kullanılan değişik renkli perdelerin o sırada gerekli olmayanları, bu kolonların arkasına çekilir.